Progresul—Steagul roșu 1-0 (1-0)

Stadionul Republicii; timp călduros; aproximativ 12 000 de spectatori. A marcat Șoangher (min. 36).

PROGRESUL: Matache 8 — V. Popescu 7, Mândoiu 6 (min. 71 Grama 6), Peteanu 8, Ad. Constantinescu 6, Neacșu 7, Șoangher 8, Oaidă 6, Mirăuță 7, Matelanu 7, Matei 7.

STEAGUL ROȘU: Adamache 9 — Ivăncescu 8, Jenei 7, Alecu 8, Rusu 7, Pescaru 7, Cadar 5, Ciutac 4 (min. 55 — Necula 5), Ardeleanu 7, Florescu 4, Györfi 7.

A arbitrat Sever Mureșan (Turda) ★★ ajutat de Gr. Birșan și T. Leca. Arbitrul de centru, lent, departe de faze, a dat dese decizii greșite, încurcînd jocul și rupîndu-i ritmul.

La 24 de ore după disputarea derbyului „înălțimilor" F. C. Argeș — Steaua, s-a consumat un derby al celuilalt pol al acestui campionat, simetric pe verticala clasamentului. Dacă se poate vorbi totuși de o identitate, credem că nu greșim afirmînd că ea a existat pe plan emoțional. Ba, poate că media tensiunii de pe Republicii a fost chiar mai mare decît cea de miercuri, de pe stadionul din Trivale, dacă acceptăm ideea că dansul pe... marginea prăpastiei te solicită psihologic mai mult decît ultimii metri străbătuți pentru cucerirea unei culmi.

Jocul a început într-o notă de circumspecție evidentă la ambele formații. Atît Progresul cît și Steagul roșu și-au închis bine „garda", fiind în primul rînd atente să nu primească gol.

Mai decisă în prima parte a jocului ni s-a părut formația bucureșteană, care a exercitat un pressing pe tot terenul (uneori obstrucționist — Neacșu) jucătorii săi arătîndu-se mai incisivi în fazele de la poarta lui Adamache. Dintre acțiunile notabile în primele 30 de minute, am consemnat șutul-surpriză a lui Viorel Popescu, de la circa 30 de metri, mingea fiind scăpată de Adamache (urmînd o bîlbîială periculoasă în fața porții brașoveanului); cele două șuturi foarte puternice expediate de Șoangher și Mirăuță în min. 15; bomba aceluiași Mirăuță, salvată printr-un reflex excepțional de Adamache în corner și pătrunderea lui Ivăncescu, urmată de un șut de la 7—8 metri la colț, pe care Matache, bine plasat, l-a parat, respingînd în corner.

În min. 36, la un corner acordat de brașoveni, Șoangher șutează din unghi dificil, de la circa 10 m, mingea strecurîndu-se printr-un buchet de jucători (care l-au mascat pe Adamache) în plasă: 1—0.

În min. 40, un placaj autentic a lui Neacșu asupra lui Ardeleanu duce la o fază care a oprit respirația suporterilor echipei bucureștene. Ivăncescu execută lovitura liberă peste zid, Jenei pleacă spre poartă INAINTE cu o fracțiune de secundă de executarea loviturii, este în ofsaid evident, arbitrul de centru S. Mureșan nu fluieră și brașoveanul înscrie, cu capul, peste Matache. Întrucît tușierul T. Leca ridicase din primul moment steagul, arbitrul Mureșan nu acordă gol. Notăm reacția foarte tardivă a arbitrului de centru.

În repriza a doua ne așteptam ca stegarii să iasă hotărîți la joc, să-și încerce mai mult șansele în atac, să riște chiar pentru a obține egalarea. O înfrîngere cu 1—0 sau cu 2—0 era absolut sinonimă pentru situația lor în clasament. N-au făcut-o, după părerea noastră, în măsura în care se cerea. Prea multe devieri laterale, prea multe pase înapoi, prea multă „dantelă" în loc de deschideri în adîncime sau de angajări individuale curajoase. Așa că tot Progresul a dominat terenul. În min. 67, Ardeleanu, infiltrat în careu, șutează slab de la 11—12 metri ratînd o situația avantajoasă, dar Șoangher — în min. 68 — și Matei — în min. 70 — au situații mult mai clare de a înscrie decît a avut-o brașoveanul.

În ultimul minut de joc era să se producă totuși lovitura de teatru. Ardeleanu, în poziție excelentă, șutează puternic, mingea revine la Necula și Pescaru care se încurcă reciproc și sînt contrați în extremis. E foarte adevărat însă că, față de cursul jocului, un rezultat egal ar fi fost o injustiție, Progresul jucîndu-și cu mai multă inimă șansa. Pe ansamblu, partida a fost, repetăm, dominată de „complexul barajului", valoarea sa plutind în cea mai mare parte din timp în zona mediocrității. Există însă circumstanțe foarte omenești...

M. POP

La tineret: Progresul — Steagul roșu 4—1 (1—0).

Copiii răspund: PREZENT!

Pentru astăzi, alte trei scrisori alese din maldărul primit în ultima vreme:

● Ne-au scris elevii clasei a IX-a A a liceului „Avram Iancu" din Mediaș. Ei ne informează că în urma inițiativei luate de ziarul nostru, profesorii de educație fizică ai liceului „Avram Iancu", cu sprijinul organizației U.T.C. au hotărît desfășurarea unui campionat „intern", pe clase, în cadrul căruia clasele a IX-a erau programate pe stadionul Sparta în 24 aprilie, orele 15. Știrea inițierii unei asemenea competiții a creat în rîndul elevilor mediești o adevărată efervescență: „O după-amiază întreagă s-au alcătuit echipele, s-au stabilit schemele tactice, iar provocările au circulat de la o clasă la alta cu o viteză record". A doua zi, tinerii fotbaliști au luat cu asalt stadionul Sparta, cu „inimile pline de emoții și speranțe". Dar la fața locului — două mari surprize. Prima: nici un profesor de educație fizică nu se zărea prin apropiere. A doua: după o așteptare de mai bine de o oră, cînd elevii au început să joace, a apărut îngrijitorul stadionului, care, înarmat cu o bîtă, i-a alungat, pe motiv că strică gazonul!? Și totul a rămas baltă... Ne abținem de la orice fel de comentariu. Încheiem însă cu un nou citat din scrisoare: „Oare este drept ca entuziasmul atîtor tineri dornici să contribuie cît de cît la progresul sportului nostru să fie retezat cu brutalitate?" Ce părere au „organizatorii" respectivei competiții: oare este drept...?

● A doua scrisoare poartă semnătura mai multor membri ai echipei de fotbal a liceului din orașul Bujor, județul Galați. După ce ne adresează felicitări pentru inițiativa luată, elevii din Bujor atacă o problemă care revine în numeroase alte scrisori: ni se solicită să desemnăm un liceu din Galați, cu care semnatarii scrisorii să dispute un meci tur-retur.

Dragi băieți, ziarul „Sportul" popularizează competițiile, publică rezultatele și organizează unele întreceri, dar să programeze meciuri între două licee din Galați, Tecuci sau Craiova nu poate! Utilizați în acest scop provocările pe care noi le-am lansat în întreaga țară. Cît despre cazul concret, scrieți direct adversarilor și așteptați răspunsul lor, pentru că, la urma urmei, Bujorul e mai aproape de Galați decît e redacția noastră...

fotbal

DUPĂ „ETAPA DERBIULUI"

● *Steaua se desprinde în clștigător* ● *La Pitești, „joc nesportiv" — în tribune, fair-play — pe teren* ● *F. C. Argeș a mizat pe cartea angajamentului fizic*

Alaltăieri, miercuri, la mijloc de săptămînă, s-a mai scurs o etapă: a 23-a din această ediție a diviziei A care se apropie ritmic — ca niciodată! — de firul alb al sosirii. Și dacă punctul smuls la Bacău de băieții lui *Bone* a încurcat și mai mult ghemul în zona barajului, în schimb în față, la polul opus, apele par să se fi limpezit: datorită acestui „egal" obținut de *Steaua* în fief piteștean, datorită acestui neașteptat 0—4 cu care *Petrolul* (înfiptă insidios, pînă miercuri, la pîndă...) a cedat în fața copilului teribil al Giuleștiului, care este *Emil Dumitriu*.

Și programul ultimelor trei acte este avantajos militarilor: două jocuri consecutive acasă, cu *Progresul* și *Universitatea Cluj*, unul singur pe teren străin, la Ploiești cu *Petrolul*; de partea cealaltă, *F.C. Argeș* se deplasează de două ori, pentru meciurile cu *„U"Cluj* și *Progresul*, jucînd doar o dată la domiciliu, în compania *Petrolului*. Așa încît, practic...

★

Lăudabil și demn de subliniat faptul că nici una din protagonistele derbiului n-a dat curs atitudinii total nesportive a publicului, incitat la scandal încă din primele ore ale dimineții. Peste întreaga partidă a plutit spiritul fair-play-ului, demonstrat și de puținele iregularități în contactul dintre adversari: 6 faulturi — în prima repriză, 11 — în cea de-a doua — *toate faulturi de joc*. Adăugînd la aceasta și faptul că mingea a ieșit rareori în aut și că, de pildă, în repriza a doua am înregistrat un singur henț, ni se înfățișează și mai completă imaginea jocului cursiv, curgător, de bună tehnicitate.

★

Tabela nu o arată (nu-i pentru prima și nici pentru ultima oară în fotbal), dar trebuie spus că la reușita spectacolului fotbalistic *Steaua* a adus o „parte" mai mare. S-a mișcat dezinvolt, a combinat mai ușor pentru că liniile au acționat unitar, pentru că componenții lor s-au sprijinit mai mereu. Interesantă și tactica specială folosită de Steaua: cu *Jenei* pus să acopere o zonă în apropierea fundașilor centrali, dar mereu atent la *Dobrin*, cu o aripă retrasă — în funcție de direcția în care ataca adversarul. Toate acestea, firește, numai în situația de apărare. Cînd echipa intra în posesia mingii, *Jenei* avansa mult în interiorul terenului, *Dumitru Popescu* se intercala în atac, amîndouă aripile ocupau locuri aproape de tușă pentru a desface sistemul defensiv piteștean. Surpriza tactică a constituit-o însă jocul lui *Rotaru*, fundașul lateral sting, care avansa spre mijlocul terenului (formînd împreună cu *Negrea* și cu *Jenei* o linie de trei), participînd adesea (el și nu *Sătmăreanu* cum s-ar fi așteptat adversarul) la acțiunile ofensive.

Acest mod al ansamblului de a acționa s-a materializat într-o serie de ocazii, unele foarte clare, risipite însă de *Voinea* și *Tătaru*.

★

Așezîndu-se cu două vîrfuri (*Kraus* și *Țurcan*) mai mult de luptă și mai puțin de finețe, *F.C. Argeș* ne-a arătat de la bun început că mizează mai mult pe cartea angajamentului fizic în careul advers. Așa a și fost, întrucît aproape întreaga primă repriză, Nuțu (căutat aproape în exclusivitate de coechipieri, de unde și o stereotipie dăunătoare) a trimis invariabil baloane înalte deasupra careului mic, ușor culese de Haidu. Cînd *F.C. Argeș* a încercat (foarte rar) să „lege", culcînd mingea la firul ierbii, au ieșit și cîteva acțiuni de efect printre care și golul înscris de *Țurcan* dar „făcut" de *Dobrin*.

★

Emil Dumitriu, marele absent al Rapidului la Bacău, și-a făcut reintrarea. De o manieră senzațională, Niki vrînd, desigur, să demonstreze că o valoare de talia lui merită oricum mai multă atenție din partea conducerii clubului. A fost, cum spune colegul meu, un festival Dumitriu. Jucătorul Rapidului a fentat, a driblat tot ce i-a ieșit în cale, realizînd, cu cele 4 goluri înscrise de el, un record personal.

S-a spus nu o dată că acest mare produs al fotbalului nostru întrunește o gamă mai variată de calități care-i permit să fie — aproape în egală măsură — un excelent creator și realizator.

Ce-ar fi ca onorata comisie de selecție să renunțe la anumite prejudecăți și să-l introducă în lot și pe Dumitriu? L-ar recomanda cu suficientă tărie și... „experiența Linz", prima a acestui sezon care precede seria jocurilor oficiale din toamnă.

G. NICOLAESCU

Situație critică la poarta petroliștilor. Fază din meciul Rapid — Petrolul
Foto: T. ROIBU

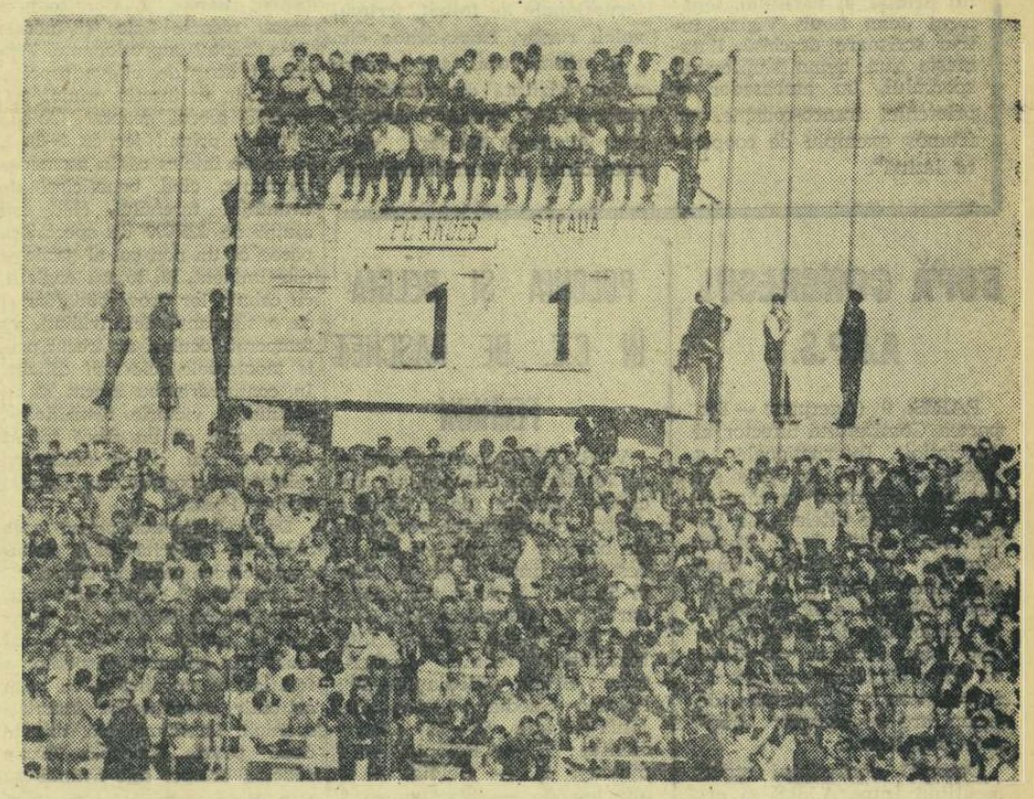

Spectatori în tribuna „neoficială" pe stadionul din Pitești
Foto: A. NEAGU

Cînd se acordă 11 metri, tovarășe Toth?

O astfel de întrebare, adresată unui arbitru care are în urmă sute de meciuri, conduse în general bine, apare deplasată. De altfel, nu ne îndoim nici un moment că Alexandru Toth, chiar dacă ar fi trezit din somn la ora 3 dimineața, ar putea să enumere fără cea mai mică ezitare toate infracțiunile din interiorul careului de 16 metri pentru care, potrivit articolului 11, se acordă lovitură de pedeapsă.

Arbitrul ordădean — a dovedit-o în repetate rînduri — n-are însă tăria morală de a aplica regulamentul în asemenea condiții. Am putut astfel asista, miercuri, cu prilejul meciului Rapid—Petrolul, la două faze care trebuiau sancționate de arbitrul jocului cu lovituri de la 11 metri, dar... Ne referim la hențul în careu (Motroc) din primele minute ale partidei, ca și la faultul comis de portarul Ionescu, în repriza a II-a, asupra omonimului său de la Rapid. (Faza aceasta din urmă ne-a reamintit un meci Rapid—Progresul, condus tot de Al. Toth, în care Dungu, portarul feroviarilor, l-a apucat de picior pe Banciu. Ceea ce înseamnă că în această materie, a neacordării loviturilor de la 11 metri, arbitrul Toth continuă o veche tradiție...).

Dacă ar fi vorba de unul dintre conducătorii de joc cu posibilități limitate, poate că n-am fi stăruit atît asupra acestui aspect. Dar, Al. Toth este un arbitru bun. Și corect. Lipsindu-i însă curajul, de multe ori ridică nedorite semne de întrebare. Și e păcat.

Jack BERARIU

ARUNCAȚI ÎN „AUT"...

„Redresarea fotbalului", dificila problemă aflată în actualitate, a generat printre pasionații acestui sport o nemaiîntîlnită efervescență. Ținuți — prin natura lucrurilor — departe de acest nod gordian, simțind, însă, nevoia să fie în jurul celor care plănuiesc și dirijează destinul fotbalului, convinși că sînt utili, că prin contribuția lor adaugă un plus de... eficacitate echipei X, suporterii au trecut „linia de aut" înaintînd hotărît spre centrul terenului.

Tribuna nu mai rezolva situația. Ea oferea doar cadrul unor manifestări spontane, etichetate, de cele mai multe ori, drept fanatism sau exuberanță estivală. Suporterii voiau un for al lor, unde să dezbată idei și să-și spună cuvîntul care, nu de puține ori, a dovedit înțelepciune și bun simț. Este perioada cînd cluburile înregistrează cel mai mare aflux de adeziuni. Un calcul estimativ arată că numărul membrilor susținători a crescut în ultimul timp considerabil, în cazul unor cluburi, procentele — raportate la anul trecut — indicînd un spor de 90 la sută. În acest sens, cel mai elocvent exemplu îl constituie Progresul.

Pornit ca un „nou val", Cercul F.C. Progresul a declanșat în decembrie campania de apropiere a simpatizanților de club, reușind ca numai în trei luni să legitimeze 500 de suporteri și să toarne în visteria clubului peste 15 000 de lei. Activitatea lor nu s-a redus însă la o simplă chetă bănească, acțiunile inițiate — întîlniri săptămînale cu jucătorii, festivaluri artistice pentru simpatizanți, excursii la meciurile pe care echipa le are în deplasare, sărbătorirea în cadru festiv a principalelor evenimente din viața jucătorilor și a echipei, premierea „celui mai bun jucător al etapei" — vorbind despre prospețimea și viabilitatea acestui cerc.

De altfel, recent constituita asociație a „Șepcilor roșii" (suporterii lui „U") a luat ca model de organizare și ca exemplu de acțiune Cercul suporterilor F.C. Progresul pe care, stimulativ, l-a și provocat la întrecere.

Dar iată că, atunci cînd nimeni nu se aștepta (și cînd echipa, regăsindu-și pulsul, a început să ramburseze procente la capitalul moral investit de suporteri), Cercul amicilor Progresului e în pragul autodizolvării. După trei luni de productivă activitate, el este amenințat cu stingerea. De altfel, obiectivul ultimei întîlniri a membrilor susținători l-a constituit propunerea de retragere a acțiunilor. Cauza? Surprinzătoare, oricum: imposibilitatea colaborării cu clubul.

Afirmîndu-se ca o personalitate, Cercul a început să incomodeze, să stîrnească invidie. Cîteva obstrucții (torpilarea unor acțiuni, tergiversarea sau desconsiderarea altora, interesul redus pentru asociația suporterilor) le-au indicat acestora că sînt neaveniți, ei hotărînd, în consecință, retragerea. „Afectiv voi merge mai departe cu Matelanu et compania, dar voi renunța să mai cotizez. Pentru că nu înțeleg, ca atașamentul să-mi fie răsplătit cu indiferență suverană, uneori chiar cu afronturi" — iată explicația mai multor suporteri.

În replică, clubul reproșează Cercului o excesivă independență, o tendință de autonomie care duce, nedorit, la un paralelism în acțiuni.

Indiscutabil, suporterii constituie o forță. Pînă anul trecut, Internazionale „legitimase" peste 60 000 de susținători. E o cifră, nu? (Ea impresionează mai ales, dacă o raportăm la situația... campioanei noastre, echipă în jurul căreia se află o mare de simpatizanți, dar numai 400 de susținători cotizanți). Supremația, însă, n-o deține neroazzurrii, ci echipa lui Juliano, cu vestiții ei napolitani.

Suporterul nu trebuie neglijat; din contră, el trebuie cultivat, lui trebuie să-i întreții permanent convingerea utilității sale, să-i arăți că nu-ți este indiferent și, cînd este posibil, să-i oferi ceva în compensație. Pentru că, în ultimă instanță, dincolo de atașamentul și dragostea sinceră pentru echipă, el este un „acționar", lui trebuie să-i dai raport de participație la acțiune. Fiind SUPORTERUL unui club, el trebuie, însă, să fie primul care-i promovează ideile, subscrie hotărîrilor stabilite, eventualele lui observații sau propuneri (pertinente în multe cazuri), urmînd să fie inserate în planurile de acțiune ale clubului sau echipei Y numai ca rezultat al colaborării între „părți".

Inventivitatea trebuie apreciată, dar ea trebuie oricum canalizată pentru că paralelismul în acțiuni (suporteri, club) poate duce la divergențe, deservind, în final, însăși cauza pentru care militează și unii și alții.

Nușa MUȘCELEANU

„MISTERELE ECHIPEI ROMÂNIEI..."

Discuție cu selecționerul elvețian ERWIN BALLABIO

În timpul discursului rostit de inginerul Walch, președintele federației austriece de fotbal, la banchetul oferit la Cazinoul din Linz participanților la întîlnirea Austria — România, o frază a stîrnit zîmbete. Ea identifica într-un limbaj spiritual o persoană cu o prezență foarte discretă pînă atunci: „spionul" acelei după-amieze pe Linzer Stadion, *Erwin Ballabio!* Selecționerul elvețian, venit special să-și vadă o viitoare adversară din preliminariile C. M. Adică, echipa noastră.

Deși știam că acest personaj n-are nici un interes să comunice unui gazetar român — cu toată sinceritatea — impresiile și concluziile sale relative la echipa țării noastre, am angajat totuși o discuție încercînd, pe cît se putea, să aflu măcar o parte din ideile interlocutorului meu.

REP.: Cum apreciați, la modul general, partida Austria — România?

E. BALLABIO: *Deși s-a jucat sub titulatura „meci amical", în fapt a fost un joc tipic de campionat sau de cupă... N-a existat spectacol, jucîndu-se vizibil numai pentru rezultat.*

REP.: Sînteți de acord cu acest fel de a privi o partidă amicală?

E.B.: *Teoretic, nu. Am în vedere însă FETIȘUL REZULTATULUI, o realitate care domină azi Europa. Echipa română n-a jucat spectaculos, n-a făcut ceea ce se cheamă un joc constructiv, mai mult, jocul său n-a plăcut. Dar a obținut un rezultat de egalitate. Dacă juca constructiv, spectaculos etc și pierdea, argumentele „joc frumos, aerisit..." n-ar fi salvat-o de critici neîndurătoare la întoarcerea acasă. Am simțit acest tratament pe pielea mea. Așa că vă vorbesc în calitate de pățit...*

REP.: Ce părere aveți de rezultat? Îl considerați just?

E.B.: *Strict etic: nu. Austriecii meritau mai mult victoria dar românii au fost cei care au pierdut-o din buzunar...*

REP.: De cîte ori ați văzut pînă acum la lucru echipa României?

E.B.: *De două ori. La acel 7—1 de la Zürich, succes care a coincis cu numirea mea în funcția de selecționer al echipei Elveției, și acum, la Linz.*

REP.: De la meciul de la Zürich la jocul de azi v-ați schimbat, probabil, optica față de posibilitățile echipei noastre...

E.B.: Nu și... da. Nu, pentru că la Zürich echipa română a jucat la atac, deschis, atît de deschis însă încît a uitat pur și simplu de apărare, pe cînd azi a jucat după cel mai rigid și, dacă vreți, mai imposibil beton. Deci a folosit în cele două situații mijloace absolut diferite, aproape antagonice. (În paranteză fie spus: cred că dacă în repriza a doua jucătorii români nu se retrăgeau în corpore în fața porții lui Coman, obțineau mai mult decît o remiză. Am în vedere, evident, cursul jocului la început și alura echipei dumneavoastră în primele 15 minute).

REP.: Maniera deosebită de joc a echipei române vă pune probleme în ceea ce privește tactica pe care o veți adopta în jocul împotriva ei?

E.B.: *Desigur. Dacă la București știu că vom fi atacați în trombă, la Zürich ne putem aștepta la o serioasă porție de beton românesc... Vom căuta, bineînțeles, și antidoturi.*

REP.: Din cîte am înțeles, nu prea apreciați betonul...

E.B.: *Să nu-l văd! Din păcate, nu numai că-l. văd dar mă și lovesc adeseori de el...*

REP.: Ce aveți împotriva lui?

E.B.: *Totul. Betonul este o mașină infernală care ucide fotbalul. Distruge spectacolul, schimonosește gesturile, îndepărtează spectatorii, repet, ucide fotbalul.*

REP.: Vedeți vreo salvare în fața invaziei betonului?

E.B.: *Hélas! Une seule! (Din păcate numai una). Înmulțirea meciurilor de tipul Celtic — Internazionale. Să vadă toată lumea. Numai atunci discrepanța frumosurît, fotbal-antifotbal va sări în ochii tuturor.*

REP.: Revenind la echipa României pe care ați văzut-o azi...

E.B.: *Evoluția ei, vă mărturisesc, m-a dezorientat. Mi-ar fi ușor să consider că jocul ei de azi este expresia simplistă a neputinței, apărarea la disperare fiind singurul ei mod de exprimare. Cred că în panoplia reprezentativei române se află și alte arme: oricum, pînă la meciul de la București am destule gînduri, echipa României fiind pentru mine o cutie cu mistere.. Zîmbiți? Luați-o ca o glumă, eu o spun în serios!*

Marius POPESCU

UN CAZ IEȘIT DIN COMUN...

În ultima vreme, ca urmare a măsurilor luate de F. R. Fotbal, actele de indisciplină în diviziile secunde s-au mai rărit. Comisiile de disciplină și de competiții, lucrînd cu operativitate și avînd sprijinul conducerilor secțiilor de fotbal din cluburi și asociații au reușit în bună măsură să instaureze un climat favorabil desfășurării jocurilor. Un sprijin prețios în acest sens îl aduc delegații federali care asistă la meciuri, prezența lor contribuind deseori la elucidarea unor probleme chiar la fața locului.

Spre regretul nostru, înserăm astăzi un caz ieșit din comun, petrecut cu prilejul meciului Victoria Călan — Chimia Făgăraș din divizia C. Contrariat de jocul dur practicat de unii fotbaliști din Călan, delegatul federal, N. Virgil, a încercat în timpul pauzei acestui meci să stea de vorbă cu arbitrul întîlnirii, să-i atragă atenția asupra neregularităților de pe teren. Spunem a încercat, deoarece o serie de membri din conducerea secției de fotbal Victoria l-au împiedicat s-o facă, amenințîndu-l și aducîndu-i injurii din cele mai grosolane. Ceea ce uimește în mod deosebit, este prezența în fruntea acestora chiar a vicepreședintelui secției, tov. V. Berevoiescu, el fiind cel mai vehement și apreciind prezența delegatului federal la cabina arbitrului și în incinta terenului... frauduloasă (!). Ignorînd cele mai elementare reguli ale respectului față de un oficial al federației, încălcînd bunele maniere ale civilizației prin vocabularul folosit, tov. Berevoiescu a dovedit că nu merită să ocupe funcția de vicepreședinte al unei secții de fotbal.

Invitat săptămîna aceasta la București de către comisia de competiții a F. R. Fotbal, pentru a da explicații atît asupra neregulilor mai vechi (secția de fotbal Victoria Călan a mai primit un ultim avertisment pentru insuficiente măsuri de ordine și după meciul cu Tractorul), cît și asupra celor întîmplate recent, tov. Berevoiescu a avut o atitudine necorespunzătoare, amenințătoare chiar. Unde s-o fi crezut? La periferiile Călanului?

În fața acestei situații, comisia de competiție ținînd seama de antecedentele ca și de recentul caz a hotărît să suspende formația Victoria pe o etapă (12 mai 1968). Măsura este binevenită și ea trebuie să dea loc la serioase reflecții, să determine conducerea asociației sportive din Călan la analizarea justă a situației, să curme acțiunile de indisciplină ce s-au împămîntenit în cadrul secției de fotbal (și la unii din conducătorii ei), să ia hotăriri din cele mai severe, mergînd pînă la eliminarea din cadrul colectivului de fotbal a acelora care aruncă o lumină defavorabilă asupra activității sportive din această localitate.

Ieșirile turbulente, actele lipsite de civilizație pe terenurile de sport sau în afara lor, trebuie stîrpite din față. Jucătorii, antrenorii și chiar membrii din conducerile echipelor trebuie puși imediat la punct. Sportul, în general, și fotbalul, în special, nu pot progresa, dacă nu se creează un climat propice de desfășurare.

Cazul de la Călan, deși izolat, ridică în aceste zile de sfîrșit de campionat, în toate diviziile, la toate cluburile și asociațiile, același deziderat: întărirea disciplinei.

În ce privește F. R. Fotbal, comisiile ei ajutătoare sînt hotărîte să aplice și în viitor, ori de cîte ori va fi nevoie, măsuri din cele mai aspre.

Cr. M.

DINAMO BACĂU ÎN POLONIA

Joi, la prînz, echipa Dinamo Bacău a plecat în Polonia. Fotbaliștii băcăuani urmează să susțină prima partidă la Varșovia, cu selecționata A a Poloniei. Cel de-al doilea meci este programat miercuri, la **Cracovia**, cînd fotbaliștii noștri vor întîlni selecționata de tineret a țării gazdă.